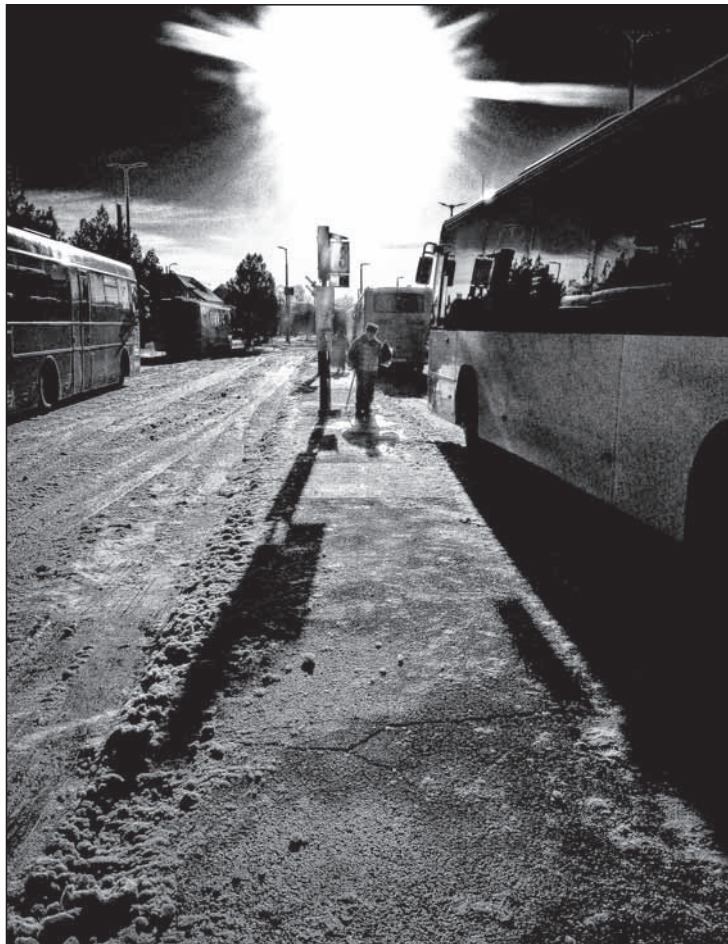

Zephürosz sürgetése

*Válaszlevél Nagy Gábor Miklós költő barátomnak,
aki Hexametert dobol az ujjával...*

Réges-rég volt részem ilyen nagy meglepetésben.
Disztichonokká szőtt szuvenírt küldtél leveledben,
nyájas gondolatokra szabott kis mesteri munkát –
két szép hexametert s két pentametert Budapestről,
ősz idején. S lám, ennyi elég, ez az egy epigramma:
négy kedves sor is úgy felforrósítja az elmét!
Máris azon töprengek: szóltak-e benned előbb is
mélyhegedű-hangjuddal a boldog lelki vidékek?
Küldtek-e, adtak-e jelt citerával, pásztori kürttel,
vagy ha nem, akkor ugyan hogy tettél szert a csodára
és leltél tisztást e szakasztott őse időnkben?
Hogy voltál képes fényt fejteni kéreg alól is,
szomjan az ó kút tiszta vizét felszínre csigázni?
Mondhatnám, ez a jó borok ízével teli érzék,
szív idegén fakadó-zengő parnasszusi játék,
ám ha bizalmi követségben járás is a szándék,
szomjas nyáj topogása, kemény sms Zephürosznak:
jöjjön elő tüstént, térítsen esőt mezeinkre!
Eclogád Iuvenalisa oly jól látja, amit lát:
látja a nép *ideges*, kétségbeesett *rohanását*
s a magukat hajszolva sereglő emberek útján
a szuvas és komor épületek stílusvegyülékét.
Ládafalú, toldott-foldott házak sokaságán
rozda sötét sárgája vegyül füsttel, *napi szennyel*,
rút ereszek vakolatcsúfító cseppje csatangol s
pattogzik fel a máz – ama konzervált fusi máza.
S látod-e, hány neve-nincs lélek lézeng a falak közt?
Hány beteg és félholt koldul fagy-lelte magányban?
És ami közben az árva tenyérbe egy érme lehullik,
fénytelen órák árama árát rejtik az esték,
s égbe növvő tápos haverok süketen feketéznek.
Nézz csak körbe, barátom, a *Margit híd* magasából!
Nézd Kőbánya vasúti megállójában a mozgó-

lépcső ócska vasát, a veszéllyel telt közönyösség
nyúló, eltakarítatlan nyomait, szurokarcát!
Lásd a ködbe veszőket! Merj belenézni szemükbe s
légyen a részvét tárogató-jele új epigrammád!
Mert, noha tudvalevő, milyen áldott nagy lehetőség,
életadó, szép, új ígéret a mostani béke,
s tudnivaló, hogy az értelem áll jót mint kezes érte,
voltak, akik meghaltak a régit az újra cserélve.
Szárasság fürkészi ma sírhalmuk mohazöldjét.
Öntözzük meg a sírt, kérjünk békét poraikra s
értük is áradjon siratás, zsoltáros imádság!

Filep Gergő: Fagyos lehellet